

БЕИНСА ДУНО

ТРИТЕ ЗЛАТНИ ЗРЪНЦА

Бейнса Дуно -----

Просветен съвет – МОК Бургас

2

ТРИТЕ ЗЛАТНИ ЗРЪНЦА

*Защото Земята от самосебе
си произвежда първом трева,
после клас и напokon пълно
жито в класа. (Мк, 4:28)*

Ще чета 4-та глава от Евангелието на Марка до 35 стих¹. Ще взема 28 стих: „Защото Земята от самосебе си произвежда първом трева, после клас и напokon² пълно жито в класа.“ Преведени тия думи на съвременен език представляват една притча – дадена на деца, а преведена на възрастни. Трябва да се измени нейният вътрешен смисъл. Павел на едно място казва: „Когато бях дете, разсъждавах и мъдрувах като дете, а като станах мъж, напуснах това, което е детинско.” [I Кор, 13:11] Следователно всичките неща в своя развой, в своето възходящо развитие, претърпяват видоизменения и тия видоизменения трябва да се схващат тъй разумно, както онази плетачка – жена, която плете как схваща бримките и една по една ги реди, и образува цял ред, и така върви чорапът, който се плете. Ако вие пропуснете една от тия малки бримки, образува се една междина, следователно на изпуснатото място се образува

¹ Тази беседа досега не е излизала в печатен вариант, нито е включвана в някой от съществуващите каталози. Открита е през 2014 г. от добросъвестни, скромни, Божии работници и любезно предоставена на жадните за Слово души. Благодарим! Ръкописът е разчетен от стенограма, изписана с красив почерк, вероятно на стенографката Савка Керемедчиева (1901-1945).

² Напokon (остар.) – най-подир, най-накрая.

дупка и всички тия дупки на нашия живот, които сега съществуват, се дължат на тия изпуснати бримки. Някои питат: „Защо е тази дисхармония?“ Казвам: Пропуснатата е някоя бримка от колелото на живота.

Сегашният главен стремеж на хората трябва да бъде да схванат и да изправят своя живот. Онзи, който може да разбере смисъла на своя вътрешен, индивидуален, духовен, съзнателен живот, той е намерил правилния път и неговият живот ще се развива правилно и нормално. Когато говорим за индивидуалния живот, не разбираме частния живот на отделно лице – не – но, когато човек схване отношението с Цялото в битието, на каква степен на развитие е и какво трябва да прави, той не може да живее единично. Вън от общия съзнателен, Божествен живот той не може да живее. Както детето от самосебе си не може да се зароди и роди, тъй и човек от самосебе си не може да се зароди и роди – непременно трябва да има някой, който да го зароди и роди.

Тъй семето в земята отде е дошло? От самосебе си израства ли? Казано е по-горе [*в Библията*] „по образ и подобие“ [*Бит, 1:26*]. И тази земя, пръстта, е, която има сила да го направи като трева [*смето*], т. е. подобно на нашия живот – да му даде един несъзнателен живот – един живот на движение. И този живот мяза на една цев – от едната страна влиза, от другата излиза, и всички хора, които водят този несъзнателен живот, приличат на тази тръба, казват: „Да си похапнем и пийнем!“ Тогава какъв е смисълът? И учени, и философи казват: „Смисълът на нашата тръба е да влиза и излиза“. Не е това смисълът на живота, само да влиза и излиза. Влизането и излизането не разрешава въпроси. Ако вие кажете „да извадим нещо от касата“, а не извадите, а после: „да турнем“ и не турнете, как мислите? Казвате: „Аз извадих и турнах“ Да, мислено, но мислено тургане и изваждане не важи за касата.

Сегашните хора казват: „Да направим това, да извадим тези погрешки на този живот“. Тургат и изваждат и после не върви. Защо животът не върви? Те смятат наум, наум само смятат. А казва се в притчата: „смето трябва да се турне в земята, да му се даде вода и живот“ [Мк, 4:26-28]. Има връзка между тревата и Бога – Бог, като създал света, е дал живот на тревата, следователно животинският живот е излезнал от тревата. А на човека да се даде плодът – и човешкият живот е произлезнал от плодовете. От живота започва да расте и се развива човекът.

Тревата и житното зърно са два полюса, а класът – това е гредата. Защо зрънцата са наредени тъй в една правилна градация? Правили ли сте своите наблюдения върху житното зърно – как едно след друго се нареждат и разликата по ред между всички е тъй различна в своето естество, както между две деца, които се раждат от една майка. Между две зърна има толкова голямо различие, както между сина и дъщерята или между две сестри. Но ние въпреки това не виждаме това различие и казваме, че всички зърна са едни и същи. Не.

Сега защо Христос взема за пример тук житото? Произходът на житото е велик. Цяла една йерархия в Небесния свят от възвишени същества са дошли на Земята, когато е станало грехопадението, пожертвали са своя живот за въздигането на съвременното човечество. И тия житни зърна са все от ангелски произход, в тях има същества от всички йерархии – от най-възвишените до най-низшите. А съвременните хора, като вземат тия същества в своя шиник³ и спорят за житото по колко да струва. И някой път казват, че е много скъпо, а сега е дошло житото да се продава по 4 лв. И казват, че било много скъпо, а житни

³ Шиник (тур.) – дървен цилиндричен съд за зърнени храни – към половин крина: 8 – 10 кг.

зърна има от 16 000 до 20 000 в един килограм. Ний сме се научили само да продаваме и купуваме.

Като кажат хората: „Ний сме много културни“, казвам: Съвременните хора са научили две действия само: продаване и купуване. Едното е изваждане, а другото – събиране. А то е главното на реда. Ние сме достигнали само да продаваме и купуваме, нищо повече. Следователно намираме се на една степен много долна в своето разбиране в този живот. Попитайте вий всички съвременни културни хора, попитайте религиозните хора откъде идат. Те ще кажат: „Господ ни е пратил от небето.“ Какво е отношението между Господа и тях? Сеячът не е подобен на семето – между семето и сеяча има голяма разлика. Подобие има, но какво е то? В какво седи това подобие? Туй „подобие“ още на земята го няма и този „образ“ още не е сформиран.

Ще ви приведа един разказ в миналите векове на човешката култура. Съществували две царства – едното – пиесисти, а другото – салюмани. В тия два културни народа имало два обичая: пиесистите, като им дойдел някой човек на гости, приемали го много любезно – почват да го гощават с много хубави гозби. Но след 30 дни го приспиват и след това му изрязват от бута най-тлъстото място, едно парче, за да видят какво е месцето на този гост. Излекуват го и пак след 30 дена – другата задница. Този гост не знае какво става с него, защото те го приспивали, докато той свършено се обезобразява, връща се и разправя за своите приключения при пиесистите, че били много любезни, много хубаво го гощавали, обаче тялото на човека пострадало, особено тия, меките части. А другият народ, салюманите, и те угощавали добре, когато им дойдел някой гост, но и те го приспивали и му пускали кръв, от която си правели златни пръстени. Тъй много пъти пускали кръв [*на госта си*], и като се върнал в своето отечество, станал на

кука. Научил всичко в едната култура и в другата – и те се отличавали помежду си.

Сега ще кажете вие: „Слава Богу, че ний сме надраснали тия обичаи на тия два народа.” Не, не сме ги надраснали. Тия обичаи и сега още съществуват между нас. Имате някой приятел, той ще ви кани, ще ви угощава, но задницата ви ще обърне на дедермон⁴, а от другия ще се върнете краен неврастеник⁵. И няма да знаете причината. Причината е, че първият ще опита вашето месце, а вторият ще си направи златен пръстен. Тия две раси са на астралния свят. Тук често постъпват по същия начин – обезобразяват хората. Тия всички рани се дължат на пиесистите, а другите заболявания на неврастениците се дължат на салюманите.

Наистина съвременната наука е един разказ, който ний оправдаваме. Има микроби, които ни пускат кръв и които ни изпояждат месцето. Питам, защо се явяват всички тия противоречия, коя е причината? Някои казват – злото. Но причината на злото? Защо злото съществува, защо съществуват войни, убийства, крамоли между хората? Ще кажете, че това е закон на необходимостта. Проверили ли сте този закон? Ще кажете: „Така е наредил Господ.” Проверили ли сте това? „Съвременната култура го изисква.” Проверили ли сте това? Нима съвременната наука изисква това – да се правят джамбони⁶ и разни консерви в тенекета вътре?

Сега имаме ред такива философски твърдения, които не се обуславят на никакви научни основи и на никакви морални принципи. За пример – ний казваме, че един човек

⁴ Вероятно дармон, дръмон (от гр. dremoni) – решето с едри дупки.

⁵ Неврастения (от гръцки: слабост на нервите; от τὸ νεῦρόν, неврон – „нерв“, и ἀσθενής, астенес, „слаб“) – вид невроза, която се проявява с нарушение на съня, умора и намалена работоспособност, повишена раздразнителност и др.

⁶ Джамбон (от фр.) – шунка.

е лош, а друг – добър, но с какво мерим ний добрия и лошия човек? Тъй пиесистите угощават много добре човека. Ще кажете: Това са хора културни – тъй трябва да живеят. Но когато дойде рязането на месото, няма да знаете причината и как ще си обясните това, като се върнете с тия рани? И как бихте си обяснили, питам, това? В тия две раси е имало желание да се опита човешкото месо. Причината е малко по-дълбока. Този закон го изваждаме психически от живота, той е верен. Когато двама се обичат, в единия се ражда желание да мушне онзи, когото обича, за да го почувства, да му отреже от месото. Защо се мушкат? Които се обичат, те се мушкат. Всичките мушкания и страдания не стават от омразата, а от любов. Следователно омразата е едно последствие от Любовта.

Вий ще кажете, че аз обвинявам Любовта. Не, не я обвинявам, но аз гледам другояче на нещата, по-философски. Но от ваше гледище това е едно противоречие. Когато в земята има едно семе, нима земята не го изпухва, взема му черупките и като остане онзи божествен живот, тогава почва новият живот, почва да се сформира новото растение. Така и Любовта ще ти нареже гърба, ще ти напука кожата. Трябва да станеш нещастен, трябва да страдаш, защото страданието, казва Любовта, е един подтик към разбиране на моята същина. То е разрешение. И питам: Ний, съвременните хора, които избягваме тази жестокост, мислите ли, че смъртта не е жестока? Тя нарязва не само дебелия части, но взема всичко и оставя само костите. От гледище на физическия свят и на съвременния живот това е жестоко. За онзи, който не знае да гради, а само събаря, това е тъй, но за онзи майстор, който разваля нещата, за да съгради по-хубави, това е една благородна черта в него. Следователно Бог събаря, за да съгради нещо по-велико в света. Господ ще събори сегашната наша култура, един ден ще остави само

костите в гроба. От тази култура на XIX-и и XX-и векове, от тази култура на религиозни вярвания ще останат само мъртвите кости. И като събори Господ костите на всички културни хора, учени, патриарси, проповедници и други, които философстваха, Господ ще им каже: „Мъртви кости, кажете, какъв е смисълът на живота?“ Те ще кажат: „Господи, ние не знаем, ние сме разединени.“ Защото сте изгубили Любовта. Всички искате да почивате на удовете си и бълха да не ви ухапе, да бъдете прекрасно облечени, да бъдете обиколени със слуги и слугини, да бъдете герои, да носите гергъовски кръстове и да кажете, че сте хора културни, а като дойде до възвишеното, да кажете: „Такъв живот не е живот.“

Но цялата съвременна култура се дължи на микробите. Първо идват глистите, след тях – къртовете. Къртовете са много полезни, защото те като окисляват земята, принасят полза, и винаги, където е минал кърт, всичко се раззеленява, а където е клекнал човек, всичко изсъхва. И казва този човек: „Аз съм културен.“ Казвам: Културен човек – на сушата. Влезте в съвременните домове, в църквите, в училищата – няма искреност, няма никаква Любов.

Турците казват: „Който дава парите, той свири на свирката.“ Днес като дадеш пари, всичко става с пари. И служба с пари се намира, и в църквите за пари служат, и майките с пари раждат, и в училището – пари. И булката, като ѝ се турне гердан, тръгва и става майка. Майката, която представлява нещо най-благородно, и тя се е опетнила – трябва да ѝ турнат гердан и златен пръстен, и тогава ще каже „моето детенце“, „аз съм майка.“ Някой казва: „Аз вярвам в Бога, защото имам злато.“ Ти не вярваш в Господа на Любовта, а ти вярваш в Господа на златото, на силата. Съвременните хора вярват в парите. Казват: „Аз вярвам.“ Казвам: Твоят господ е в кесията. Твоят господ

казва: „Парице, парице, всесилна царице, с тебе – в рая, без тебе – накрая”⁷. С такива схващания, които ние имаме, не само българите, но и целият съвременен културен свят какъв културен мир и какъв подем може да се създаде?

Трябва един нов морал, който да преобразува душите и умовете на хората. И аз бих повярвал, че тази нова култура е дошла само когато хората заработят без пари. Друго нещо да се дава. Всеки един от вас трябва да намери един модус⁸ – нещо, което да замени парите. Без пари може да се живее, но без душа, без ум и без сърце не може да се живее, а без пари – може. Умни трябва да бъдем. Съвременните хора са направили парите един идеал. Парите трябва да станат слуги, а сега парите заповядват на целия свят. Няма тайни, които парите да не могат да разгадаят. Какви ли не шифровани телеграми царе и министри са ги пращали, държали са ги под ключ, и тия хора, през ръцете на които са минавали, са ги разгадавали, като че са ясновидци. Държали са ги в затворени каси и тия каси се отваряли по един магичен начин. След като се наброи хиляда, две хиляди, десет хиляди златни и касата се отваря, и ключът става разгадаем с всесилната парица. Женското сърце, което Господ е заключил със седем ключа, хората и него са отключвали с пари. Като дойде някой момък при момата, турне ѝ една верижка, даде ѝ хиляда, две хиляди, десет хиляди и тя даде ключа, и тъй нататък, докато той вземе всичките ключове. И после тя казва: „Излъга ме. Аз не мислех за тебе така.” Човек, който борави с пари, не може да бъде честен човек. Женското сърце и мъжкото никога не трябва да се отварят с пари. И онази мома, която даде

⁷ „Парице, парице, всесилна царице, с тебе – в рая, без тебе – накрая” е парафраза на популярното в края на XIX век стихотворение на Петко Славейков „Песен на паричката“ (1861 г.). Тази фраза се използва от Учителя в множество лекции и беседи.

⁸ Модус (лат.) - разновидност, начин.

седемте си ключа, седем пъти по седем ще се прероди в света и ще мине такива велики страдания, които ако тя би знаела, главата ѝ ще побелее девет пъти. И ако ме питате вие защо са тези страдания – защото вие сте дали ключовете на вашето сърце с пари. Някои от вас сте се покаяли, пак ще ви поставят на изпит. Как ще издържиш? И да не те съблазнява толкова парицата.

И сега, тъй посято, семето ще бъде посято вътре в нас. Защо искат хората тия ключове? Най-възвишеното и най-благородното – това расте в човешкото сърце. Човешкото сърце е олтар, където гори огънят на живота. Умът е светилникът на този олтар, а всички желания – това са огънят отдолу, който се подклажда и трябва да го има при жертвоприношението. Желанията трябва да – когато ни дойде някой човек на гости, ний ще заколим някое. И Авраам, когато му дошли 3-4 ангели, им заклал едно теле⁹. То има мистичен характер – ти ще заколиш едно желание и то най-хубавото, ще го опечеш и ще нахраниш госта с тия желания. Ще принесеш едно желание – най-чиста храна ще им дадеш. А Господ е казал преди три хиляди години: *Не ви искам нито телина*¹⁰, *нито да ми колите волове*, казано е от пророка, в 66 глава от Исаия¹¹, че който коли вол, е като онзи, който убива човек; а който принася агне в жертва, е като онзи, който прерязва гръцмона¹² на псе. Следователно ний сме още далеч-далеч от Истината. Някой ще спечели малко: „Аз ще дам на църквата 10-15 хиляди лв.“ И мисли, че е направил много, или ще направи златен ореол на света Богородица и мисли, че много нещо е направил. Къде отидоха тези златни и сребърни ореоли в Русия?

⁹ Бит, 18:1 – 8.

¹⁰ Телина – вероятно телешко месо.

¹¹ Ис, 66:3.

¹² Гръцмон (разг.) – гръцмул, гръклян.

Болшевиките ги стопиха. Божественият Дух иска да каже: „Не такива венци Аз искам от вас.“ Не ви го казвам това за упрек. Когато един наш брат или една наша сестра страда, ний на тях трябва да окачим тоя венец, там да турнем ореол. Който иска да се убие, той има нужда от венец. Църквата – това е човешкото сърце – като вика, ний да отговорим. И може тогава да направим разлика между сегашното учение и това.

Ще влезнете във връзка с невидимия свят. Ний проповядваме една Истина, има само една вяра, вярата е само една, ние сме престанали да ходим с вярване. Това са факти – живи закони, които ние виждаме всеки ден. Във всички живи същества ние виждаме нещо по-велико, отколкото хората виждат.

Сега вий ме разберете – ще кажете „дано и ние видим“ – но ако вашите очи се отворят, вие ще внесете анархия на Небето. Човек, който има очи, не трябва да върши никакви престъпления, абсолютно никакви престъпления, никаква лъжа не трябва да влиза в неговото сърце. Казва някой: „Да прогледнем.“ Може. Отхвърли ли лъжата, убийството, отхвърли ли злобата? Вложи Любовта в душата и ще прогледнеш в един ден. Вложи Любовта, и в един ден целият твой живот ще се измени, и ти ще станеш силен и мощен, и ще вършиш това, което Господ иска. И ний, като сме загубили Господа, чакаме Го да дойде. Момата чака своя възлюблен да я избави от бащата и майката, и като я избави, турне ѝ венец – спасението дойде. След 3-4 месеца момата не е добре: „Излъга ме, отидоха ми младините.“ Защо не е добър? Той е от черните братя. Той е от онези, които режат задницата и пускат кръв и като я напече, каже ѝ: „При майка си иди, дай парици.“ Докато майката каже: „Няма вече.“ А той ѝ каже: „Не те искам тебе, пари, пари искам.“ Синът каже на баща си: „Пари, пари.“ Братът: „Пари, пари.“ Учителите: „Пари, пари.“ И целият свят сега

е на парила¹³. Защото все за пари говорят хората. Не е започнала онази еволюция от трева да се образува едно стъбло, което да създаде подтик на ония възвишени мисли, да се преобрази животът. Не е голяма мъчнотия да се преобразува животът и съвременните хора трябва да дойдат дотам – да кажат Истината.

Едно време имало един цар – бил много тщеславен¹⁴. След като носел всички дрехи, всички платове и най-последно казал: „Искам един такъв фин и хубав плат, който да бъде тъй хубаво ушит, че да изглежда, че не е бутнат с човешка ръка, и с тези дрехи да оправя света.” Най-последно се явяват двама души и казват на царя: „Ний ще изтъчем такъв плат.” Отпуснали кредит, турнали стана и започнали да тъкат без ръце. Праща царят министрите си да видят, отиват един по един, докато отишли всичките 10. И казват: „Отличен плат, като него няма.“ Дошло време, царят се облякъл с новите дрехи и тръгнал. Събрали се хора, музики свирят, всички гледат, но нищо не виждат, пък и кой смее да каже, че няма плат? Но ето, че едно дете на 5 години извикало: „Царят е гол!“ Та и ний, съвременните хора, морално сме оголели като този цар. И умствено сме оголели.

Кажете ми вий сега една ваша оригинална идея, която досега да не е изказана. Аз ще ви дам 100 000 лв. Кажете ми една идея, която да не е изказана в света. Ето едно средство веднага да станете богати. В Америка преди 25 години един дал 25 000 лв. за една нова идея, а аз ви давам 100 000 лв. И всички превръщаме все една и съща каша от брашно, въртим я, въртим я и нищо не излиза от кашата. От първоначалната каша станаха слънцата и земята, а от вашата каша нищо не излиза. Защо? Защото ний не сме още в състояние да признаем онази велика Истина. Ний

¹³ На парила – вероятно на огън, на парене.

¹⁴ Това е приказката на Ханс Кристиан Андерсен „Новите дрехи на царя“.

отричаме всичко и своя живот отричаме. Ако попитаме някого отде иде, ще каже от Франция, от Америка, но ако ни попитат отде идем на Земята – не знаем какво да кажем. „Е-е-е, не знаем, чакай да видим учените хора какво казват.“ Те ще кажат, че сме дошли от малка микроба, която се уголемява и уголемява. Но тези учени хора видели ли са тази микроба? Бяха ли те там, отде е слязла тя, тази микроба? Тогава тя не беше много малка. За в бъдеще тя тепърва ще се изучава, как се е образувала тази микроба. Съвременната наука отново трябва да изучава научните въпроси.

Всичко в света съществува. Всичко съществува първоначално. Животът на Земята, който се проявява, той не се е проявил още всецяло и до неговото завършване трябва милиони години. Ако първоначално е било микроба, а сега е минала като човек, какво ще стане от него, на какво ще се обърне след толкова години, като минат?

Аз бих желал да ми дадете една скица – на какво ще се обърне човекът. Виждали ли сте ангели, херувими, шестокрилати, виждали ли сте ги? Някои може да са виждали. Турете си на ума да мислите. Новото учение изисква най-съзнателно да се проверят тия истини, които съществуват в света. И не правете тази погрешка.

Ще ви приведа един малък разказ: На един беден земеделец, когото Господ пратил на Земята да се развива, дал му Господ една малка нива, колкото от 4 декари, но му дал много камениста почва. 20 години орал човекът с жена си и децата, но нищо не ставало. Употребил всички съвети, които му давали хората – нивата не ражда. Осиромашал. Един ден, като седял при нивата си, минал един старец – мъдрец, който му казва: „Защо, братко, тъй си се умислил, отчаял?“ „Как! Господ ми даде една нива, 20 години работих и тази нива нищо не ми даде. Господ има към мене

много лошо разположение и мисля да се скрия, да избягам. Господ не ме обича.” Тогава старецът му казал: „Аз ще ти дам един метод.” Изважда и му дава 3 златни зрънца: „Ще ги посадиш на 3 места и ще ги поливаш, и няма да казваш, и нивата ще започне да ражда” и си заминал. Като взел тия зрънца, те почнали да се уголемяват на ръката му и той си казал: може да ги продам, няма да ги посадя, 20 години работих на нивата, сега ще взема много пари за тях и няма да работя.“ Турнал ги в торбата и тръгнал в града, отива при един златар и казва: „Имам едни особени златни [зрънца]”, изважда ги от торбата си и вижда три гъби вътре, златаринът му казва, че нещо му е мръднало, такива не минават. Връща се той на нивата, отваря торбата, намира пак златни зърна: „Ах, този магесник ме направи пред хората на мръднал” и заровил трите зърна с торбата, и тръгнал да бяга. Но не му вървяло, пак страдания, загубил зрението си и бил на умирање. Пак минава същият старец и го пита: „Защо плачеш? Кажи, да ти помогна.” „Едно време един човек, като тебе ме направи да бъда присмех на хората и сега загубих и зрението, и здравето, та вече не искам и твоите добрини.” „Но аз искам да ти помогна!” И връщат се двамата на нивата и гледат – тя забуренясала, изваждат торбата със зърната и старецът казва: „В името на Любовта да се възвърне твоето зрение” и той прогледнал; взема второто зърно и казва: „В името на вярата да се възвърне здравето ти” и човекът оздравял и се подмладил; „И в името на третото зърно своята нива да дава изобилен плод”. И действително след една година неговата нива дала най-много плод. „Знаеш ли защо не ти тръгна на добре? Защото зарови зърната в торбата.” А торбата – това е вашият егоизъм. Като вземете Божествената Истина, няма да мислите за вас какво ще стане, ще кажете: „В името на тази Любов, в името на вярата, на разумната вяра, и в името на надеждата – третото зърно, да има плод!” И тъй

ще дойдат всички добрини. Сега питам ви: Вашите зърна къде са? Или трябва да дойда с вас да ги изровя? Върнете се на нивите си, всички да се върнете да изровите тази торба, да се възвърне вашето зрение, вашето здраве и вашата нива да дава изобилен плод.

Това е мисълта, която Христос вложил. Земята е човешката душа, в която посятото израства, когато Любовта царува, когато надеждата е свързана с човешката душа, и всички тия сили, които са в нас, и всички възвишени желания. Ако вий бихте имали тази Любов и ви заведат на ешафода¹⁵, у вас ще дойде една велика радост, че си отивате в своето отечество. Земята не е нашето отечество. Сегашните условия, при които ний се намираме тук, то е един затвор и всички тия спорове, наричам спорове на затворници. Сега в този затвор, за да се развие, ний трябва да вложим Любов. Вий още не знаете тази Любов. Някой ще каже: „Ах, гори ми сърцето.” Да, Любовта гори. Но ако този огън те изгори, това не е Любов. Тя е наука, която трябва да учите. Сега трябва да учите какво нещо е Любовта, за да извадите тия семена от торбата. Отсега ще знаете що е Любов: вашето сърце ще има друг темп, вашите очи, мисли, чувства ще бъдат други. В света няма да има бесилки. Когато дойде Любовта, няма да има народни събрания, дето се бият. И в Англия се бият там служителите на народа. И казват: „Бог е Любов, да се любим.” И аз съм опитвал от тази любов, 30 дена като те хранят, после от гърба ти месо ще извадят. Момите казват: „Гори сърцето ми.” Не, не. Казвам: Готови ли сте да жертвате всичко за Бога? „За Бога” – разбирам всичките твои братя на този свят – да пожертват живота си. Ще кажете: „Ако ний се пожертваме, какво ще стане с нас?”

¹⁵ Ешафод – издигната на публично място площадка, на която се изпълнявали смъртни присъди.

Ако ний се самопожертваме, хора ще станем! Ако житното зърно не влезе в пръстта, то няма да израсне¹⁶. А като умре, то се увеличава и човек, като се самопожертвува, той се увеличава и неговият дух става мощен и силен.

Вий приказвали ли сте с Господа на Любовта? Аз не отричам, че сте имали разговор. Много добре започват хората, 30 дена те гледат много добре, хубаво те хранят, а после тази Любов е като на салюманите – добре те угощават, но да му мисли кръвчицата, а животът е в кръвта.

Христос казва: „Аз дойдох да им дам живот.“ [Йн, 10:10] А ний, съвременните хора, отиваме все да вземаме. Аз не съм видял някой да донесе нещо. Момата отива да вземе и момъкът иска да вземе. И турците казват: „Който е по-сръчен, той взема заека.“ И всички хора отиват все да вземат, а ний трябва да дадем онзи принцип, като дойдем някъде, най-първо да дадем в името на живата Любов – да се възвърне твоето зрение в името на живата Вяра – нека се върне твоето здраве. И когато аз проповядвам, казвате: „То е много хубаво, но то е неприложимо. Само то не може да се приложи.“ А, че как мислите трябва да се приложи? Нов плат ще си купите, нови разбирания, всички ваши стари идеи и разбирания ще турнете настрана. Не искам да хвърлям на вас упрек, че сте грешници, но ви казвам: Вий, братя, с всичкото знание, което имате, искате да лъжете Господа и себе си, и в училище Го лъжете, и в църквата, и в домовете, навсякъде Го лъжете. Защо светът не се е оправил? Господ казва: „Защото ме лъжете.“

За някого казват: „Той е престъпник.“ Осъдят го и го обесват, и всички вестници пишат, без да се гледа дали това е правилно. В Русия един престъпник отива да се изповяда на един монах, на излизане този престъпник турга ножчето в джоба на монаха, а било закон монасите да не

¹⁶ Йн, 12:24.

издават нищо, каквото им се каже на изповед. И когато да осъдят престъпника, той казва: Вижте къде е ножчето, намират го у монаха и го тургат на въжето¹⁷ – разбраха ли съдиите, че този човек е виновен? Ний всички трябва да бъдем съдии, и когато мислим, всички трябва да мислим, и когато чувстваме, всички трябва да чувствуваме. „Жена ми ме обича.” А ти обичаш ли я? „Учителят ме обича.” А ти обичаш ли го? Взаимност трябва да има и тази взаимност трябва да бъде поставена на една висока чистота. Не трябва да има раздвояване. Няма по-мерзко нещо от [*това*] да се използва Любовта на някого. Любовта е нещо свещено. [...] ¹⁸ на 10 километра не трябва да се допуска в своята душа. И когато почнем тъй да мислим, всички ще бъдете други. Като дойде Христос, това ще стане. Тук животът на Земята трябва да се преобрази. Трева трябва да изникне, като израсте нагоре – докато израсне във възвишения живот. Ако вий на Земята не можете да издържите вашите страдания, съмнявате се във вътрешния смисъл, и на Небето няма да го намерите. Следователно *Земята от самосебе си направи първо тревата, после класа и най-сетне онова житно зърно [Мк, 4:28], което дава емблема или символ на нашия живот.*

¹⁷ Тази история е разказвана и в др. беседи на Учителя: „Разправят история за един руски проповедник на 85 години. Отива един престъпник, който убил руския княз, да се изповядва пред този стар отшелник, как е извършил престъплението. Тъй като полицията започнала да го издирва, при изповедта си той поставя ножа, с който е извършено убийството в джоба на изповедника. После казва на властта: „Да ви кажа кой го е убил. Идете при еди-кой си проповедник и там ще намерите ножа.” Хващат изповедника, намират ножа и му казват: „Откъде е този нож?” Той казва: „Дойде един да се изповяда.” Но полицаите не му хващат вяра. Какво ще каже този отшелник? Осъждат го. Как ще се оправдае? Вие ако сте на мястото на проповедника и сте дали обещание, че нищо няма да кажете, ще трябва понесете престъплението на престъпника.“

¹⁸ Липсващ текст в разчетената стенограма.

Сега върнете се [у] дома и направете опит – не чакайте да се преобрази този свят, вашият свят скоро може да се преобрази.

Питаше ме един господин преди 3 – 4 месеца, когато бях в Русе. На една височина изкопават кладенец 35 м дълбочина, а по-наниско – 50 м – изкопават също кладенец, който бил 50 м дълбок и инженерите се чудят за това. Но и нависоко има благоприятни условия. Трябва да копаете, да намерите ония извори на живота си и вярвайте [в] едно нещо: Колкото по-големи мъчнотии имате, толкова условията за вашето развитие са десетократно по-добри, и колкото сте по-охолни, толкова условията са по-лоши за развитие на душата. Сиромашия и богатство – това не са спънки за нашето развитие, ако идват естествено. Сиромашията стимулира човека на труд и постоянство и след като прекара беднотията и дойде богатството, то е да използва човекът всичко, каквото е придобил от по-напред. Като дойде богатството, то ще разкрие всичките ваши слабости, а сиромашията ще ви накара да използвате всички добри условия, при които ти можеш да се повдигнеш. Само онзи, който издържа богатството [е с мен], а който не го издържа, той не е с мен.

И тъй, това зърно подразбира това Божествено учение, което ще израсне в нас. Сега от кое зърно ще бъде, от това на пътя, на камениста почва, между тръните ли, или е от ония зърна, което е паднало на добра почва¹⁹? Аз се обръщам към вас като към ученици, да разрешите тази задача. И как ще я разрешите? Ще запалите свещта на вашата Любов в зърното. Само който е запалил този огън, той ще обича тази Истина. Под този Божествен огън на Любовта вий ще намерите тайните разгадки на вашето сърце. Кажете тъй: „Аз искам да зная тази Любов.” Някои

¹⁹ Мк, 4:3 – 20.

хора казват: „Ний имаме Любов.” Но аз ги виждам и чета едно недоразумение. „Ами ако има някоя лъжа?” Няма лъжа. Ако имате Любов, лъжата ще дойде, но тя ще ви бъде помощница. Всички сили на света ще дойдат да ви помагат. На този огън всичко се събира, те ще ви познават, няма да имате неприятели. Нямате ли Любов, задницата ще ви бъде на дедермон направена и много златни пръстени – от вашата кръв. Имате ли тази Божествена Любов, не сегашната Любов? Колко години трае сегашната Любов в женитбата? Аз съм превеждал този пример, дето един французин, като се оженил, първата година дал на жена си 3 000 целувки, втората година – 2 000, а след 5 години нямало вече никакви целувки. Значи до 5 години има целувки. Живот без целувки мяза на цветя без вода. Ако много целува човек, то е лошо, но и никак да не те целуват и то е лошо. Не да те целуне и да те полее с пепеляна вода²⁰, а с чиста вода да те полее. Аз разбирам целувки, но от онези, които носят живот и сили в човешката душа. Като те целуне някой, да ти израснат крила, а не като те целуне някой, да кажете „аз се опетних, отиде всичко” – значи е било пепеляна вода. И бих желал вие, сестри, да си давате сестрински целувки. А вие, братя, какви целувки си давате? Не после да кажете как мирише – това е една формалност. Всичко трябва да произтича от дълбочината на нашата душа. А сега старите ще кажат: „Срамота е да се целувате, не е прилично.” Но и те са се целували едно време. Сега

²⁰ Пепеляна вода – буквално вода примесена с пепел. При католиците Великденският пост започва не в понеделник, а в сряда, наричана Пепеляна (*dies cinerum* – ден на пепелта). На този ден вярващите си посипвали косите с пепел (в по-ново време – само с вода и малко пепел в нея) в знак на разкаяние за сторените през годината грехове. В народната традиция се вярва, че когато корите за баница, юфката и др. подобни продукти се направят с пепеляна вода, стават по-хрупкави и вкусни. В народната медицина пепеляната вода се използва при лечение на някои болести.

старите стават разумни. Старият казва на младия: „Ти с пепеляна вода да не целуваш.“, т. е. може да целуваш, но да бъдеш целомъдрен. Целувките трябва да са редки, като те целунат веднъж в живота или на годината, тази Любов ти ще я помниш през целия си живот, стига целувка да е. Но няма я. Аз виждам все пепеляна вода.

Ще кажете, все за Любов говоря. Че за печени кокошки ли да говоря? В Любовта има нещо съществено и ний трябва да я създадем в себе си. Турнете условия на волята. Най-първо дайте място на тази Божествена Любов, да заговори във вашата душа. И ако искате да знаете как, идете при някой земеделец. Той хвърга семената не много дълбоко, като разрови само 4 – 5 пръста и те поникват. Та, и вий ще изринете отгоре 4 – 5 пръста, и ще сеете. Тъй всички благородни семена ще поникнат, които сега се крият. И казвам: Пред вас има друг един свят. В този свят всички вярват – това е бъдещият, новият свят, който сега иде. И ако вий не приемете Любовта, в новия свят не може да влезнете и ще има мушкане и дупкане. А щом влезете в новия свят, ще има целувки, каквито ангелите си дават и ще израснат крила.

Аз днес ви говоря в името на тази жива Любов, която трябва да преобрази всичко. И когато тя дойде, ще има песни от единия край на Земята до другия; ще пеят и хора, и птички, и цветята ще пеят. И не само цветята ще пеят, но и изворите. Всичко ще пее най-хубави песни и вий ще почувствувате една Божествена симфония и ще кажете: „Това е смисълът на живота.“ Каквото е ваше[мо], това не е живот. Когато моят живот няма място в тебе – няма живот. Но когато ти участваш в моя живот, в съзнателния живот, тогава имаме почит и живот. Ний може да действаме, да растем, докато сме свързани с Бога. В деня, в който ний се поколебаем да любим, да вярваме, да се надяваме, веднага почваме да отслабваме. Тогава се ражда унилоост, тогава

сме всички неврастеници, недоволни сме и казвам: Ти си се отделил от баща си, от брата си, върни се при тях.

А първата ваша сестра знаете ли коя е? Аз ще кажа коя е първата ваша сестра. Това е Любовта. И следователно мъже и жени, намерете вашата първа сестра – Любовта. Тя е много богата, тя е създала цялата вселена и всеки ден тя праща своите слуги и казва: „Братя и сестри, върнете се при мен.“ Бог е Любов. Да, Бог се проявява в първата наша сестра – Любовта. Не сте ли виждали вашата сестра? Виждали сте нейния образ. Понякога тя иде в дрипели, та се предрешва²¹, защото се крие. Инак зло би я унищожило. Вий не разбирате тази Любов. Понякога тя се крие в страданията. В най-големите нещастия тя ще ви погали и ще си замине. И като си замине, веднага ще ви стане леко на душата. Да знаете, когато дойдат големите страдания, тази Божествена сестра на Любовта, е дошла в дома ви. Това не е алегория, това е велика Истина. Само една сестра имаме. Тя е Първата сестра. Първата и последната! Сестри други много има, но тя е Първата сестра – Любовта.

„Който има уши да слуша, нека слуша.“ [Мк, 4:9] Или пак ще ми кажете: „Ако това е истина, голяма лъжа трябва да е.“ Най-голямата лъжа, но и най-голямата Истина. Зад най-голямата Истина седи най-голямата лъжа и зад най-голямата планина седи и най-голямата сянка. Зад най-голямата Любов седи и най-голямото зло. Ако злото е много голямо, търсете Истината, търсете и Любовта и ще я намерите. Вий не сте далеч от Божествения свят.

И казва [Христос]: „На какво да уподобя царството Божие? Семе, което се хвърля на земята и от самосебе си произвежда първо трева, после клас и напokon житно зърно.“ [Мк, 4:26 – 28] От това житно зърно, оттам почва нашият разумен живот, който ний сега започваме.

²¹ Предрешвам се – преобличам се с чужди дрехи, за да не бъда разпознат.

В тази беседа целта ми е да ви кажа, че вашата Първа сестра ви кани на гости, всинца имате покани. Тя ви е приготвила голямо угощение. Сега ще кажете: „Кой ще ни заведе?” Всеки сам да иде. Аз ви давам поканите. Като си идете, кажете: „Ще ядем и ний на угощението.”

Беседа, държана от Учителя на 8 май 1921 г., София.

Бейнса Дуно -----

